

Myslím teď na tebe, moje milovaná

Jan Spálený

Já myslím teď na tebe, moje milovaná,
snůžka tvejš nesmyslů brouzdá mi paměti.
Já myslím teď na tebe, moje milovaná,
ty přijdeš vždycky zvaná nepozvaná,
když sedím v samotě jak babka bez dětí.
Proč zrzavíš, když's byla vraná,
reznou nám i naše řídký obětí.

Já myslím teď na tebe, moje milovaná,
strojky tvejš chychotů znějí mi nad týlem.
Já myslím teď na tebe, moje milovaná
a jsem tou pouští, který schází mana,
samotou trestanej století za chvíli.
Já jsem jen pěnou ve tvejš vanách,
ale nejsem sám sebou ani omylem.

Já myslím teď na tebe, moje milovaná,
tvůj šepot láskovej v mém uchu už dávno nebydlí.
Já myslím teď na tebe, moje milovaná,
a vlastní moje hlava, jako peří draná,
cítí se z nespaní snad hůř než na vidlích.
Zdála ses bílá neprohnaná
a svou slepotou jsem si sám sobě schody namydlil.

Já myslím teď na tebe, moje milovaná,
tvá piha na boku ještě se nezkryla.
Já myslím teď na tebe, moje milovaná
a je mi jedno, že jsi někde vdaná,
můru nám ráno udělá z motýla.
Vždyť ta můra nám byla taky předem daná,
můra je taky motýl, má milá.